

یابویی که امام(ع) پیش پایش قیام می‌کرد

حضرت زینب(س) در مهد علم نبوی تربیت شده و در تمامی عمر در پیشگاه دو پیشوای بزرگ که بزرگان اهل بهشتند پرورش یافت. امام سجّاد(ع) درباره ایشان فرمودند: «انتِ بحمدالله عالمة غیر معلّمة و فهمة غیر مفهّمة».

حضرت زینب(س) در مهد علم نبوی تربیت شده و در تمامی عمر در پیشگاه دو پیشوای بزرگ که بزرگان اهل بهشتند پرورش یافت. امام سجّاد(ع) درباره ایشان فرمودند: «انتِ بحمدالله عالمة غیر معلّمة و فهمة غیر مفهّمة».

به گزارش خبرگزاری مهر، تولّد حضرت زینب(س) در پنجم جمادی‌الاولّ سال ششم هجرت سال صلح حدیبیه متولّد شدند. هنگامی که حضرت زینب(س) تولّد یافت، مادرش زهرا(س) او را نزد پدرش امیرالمؤمنین(ع) آورده و عرض کرد: نام این مولود را بگذار. حضرت علی(ع) فرمودند: من بر پیغمبر(ص) سبقت نمی‌گیرم حضرت زهرا(س) طفل تازه به دنیا آمده را نزد پدر بردند که نام او را بگذارد. جبرئیل نازل شده، سلام به رسول‌خدا (ص) رساند و گفت: نام این مولود را «زینب» بگذار و این نامی است که خدای تبارک و تعالی اختیار فرموده. آن‌گاه پیغمبر(ص) را از مصائبی که بر حضرت زینب(س) وارد می‌شود آگاه نمود. رسول‌خدا(ص) گریان شده و فرمودند: «هر کس بر زینب(س) گریه کند اجر و ثوابش مانند کسی است که بر برادرانش حسن و حسین گریه نموده باشد.»

القاب ایشان: مهمترین القاب حضرت زینب(س) عقيلة بنی‌هاشم، عقيلة الطالبین، عقيلة العرب، امّ المصائب و ... می‌باشد. (عقیله زن کریمه‌ای را گویند که در بین فامیل بسیار عزیز و در خاندان خود ارجمند باشد). (۱)

قدر و منزلت ایشان: در تاریخ آمده امام حسین(ع) نسبت به خواهرش حضرت زینب(س) بسیار احترام می‌گذاشت و هرگاه حضرت زینب(س) به دیدن برادر می‌رفت، امام حسین(ع) پیش پای او قیام می‌کرد و می‌ایستاد و او را در جای خود می‌نشاند و این عمل نشانه قدر و منزلت حضرت زینب(س) نزد برادر است. (۲)

عقت ایشان: یکی از علمای بزرگ اسلام از شخصی به نام یحیی نقل می‌کند که گفت: «در همسایگی منزل امیرالمؤمنین(ع) بودم و منزل من کنار منزلی بود که حضرت زینب(س) در آنجا می‌نشست و حتی یک دفعه کسی او را ندید و صدای او را هم نشنید و هرگاه می‌خواست به زیارت جدّ بزرگوارش برود، در دل شب می‌رفت ...» (۳)

مقام ایشان: در تاریخ آمده امام حسین(ع) اسرار امامت را با او در میان می‌گذاشت.

زهد و تدبیر ایشان: خاتون‌آبادی می‌نویسد: حضرت زینب(س) در بلاغت و زهد و تدبیر و شجاعت مانند مادرش بود همچنین نیشابوری در رساله علویه می‌نویسد: زینب(س) دختر علی(ع) در فصاحت و بلاغت و زهد و عبادت مانند پدر و مادرش بود. (۴)

علم و کمال ایشان: حضرت زینب(س) در مهد مدینه علم نبوی تربیت شده و در تمامی عمر در پیشگاه دو پیشوای بزرگ که بزرگان اهل بهشتند پرورش یافت و از چنان علم و دانشی برخوردار بود که حتی دشمنان مانند یزید «لعنت‌الله‌علیه» نیز به فضیلت و علم و کمال او معترف بودند. امام سجّاد(ع) درباره ایشان فرمودند: «انتِ بحمدالله عالمة غیر معلّمة و فهمة غیر مفهّمة».

فصاحت و بلاغت و شجاعت ایشان: فصاحت علوی و بلاغت مرتضوی پس از او به دختر دلبدش حضرت زینب(س) رسید و تمامی فصحاء عرب و بلغای مشهور معترفند که بعد از علی(ع) فصیح‌ترین و بلیغ‌ترین افراد حضرت زینب(س) بوده است. (۵)

حضرت زینب(س) چنان خطبه‌ای در بازار کوفه و شام خواندند که همه مردم گفتند: گوئی زبان امیرالمؤمنین(ع) در دهان اوست و همگی ساکت شدند و نفس‌ها در سینه‌ها حبس شد و زنگهای شتران دیگر صدا نکرد

حضرت زینب(س) در خطبه خود فرمودند: «ای مردم کوفه! ای اهل غدر و مکر! بر ما گریه می‌کنید. آب چشم شما نایستد و ساکت نگردهد آیا بر ما گریه و زاری می‌کنید؟ ای والله - بسیار بگریید و کم بخندید - عیب و عار ابدی را برای خود گذارید و این ننگ را هرگز نمی‌توانید از خود دور کنید و به هیچ آبی نمی‌توانید بشوئید و چگونه توانید شست و با چه تلافی خواهید کرد کشتن جگر گوشه خاتم پیغمبران و سیّد جوانان اهل بهشت را؟» (۶)

راوی می‌گوید: سوگند به خدا در حین خطبه، بغض گلوهای مردم را گرفته و پس از خطبه چنان اهل کوفه بلندبلند گریه می‌کردند که محاسن آنها از اشک چشمشان تر بود و انگشت حیرت به دندان گزیده بودند. پیرمردی در کنار من بود و محاسنش از اشکش تر شده بود و می‌گفت: «پدر و مادرم فدای شما که پیر شما بهترین پیرها و جوانتان بهترین جوانها و زنان شما بهترین زنان و نسل شما بهترین نسل‌هاست که نه مغلوب می‌شوید و نه مقهور.» (۷)

حتی دشمنان نیز او را می‌ستودند. بلاغت و شجاعت حضرت زینب(س) چنان آشکار و ظاهر بود که مانند آفتاب مورد تصدیق تمامی ارباب کتب و مقاتل است. (۸)

ایشان با اینکه در حالت اسیری بودند بارها و بارها یزید «لعنت‌الله‌علیه» را مخاطب ساخته و علناً و در حضور مردم ظلم‌های او را یادآوری نمودند و این شجاعت در احدی جز فرزندان امیرالمؤمنین حضرت علی(ع) یافت نمی‌شود.

زهد و عبادت ایشان: چنانچه در تاریخ آمده با اینکه حضرت زینب(س) صدمات زیادی دیده و مصیبات بسیاری کشیده بودند،

ولی حتی نمازهای نافله ایشان ترک نمی‌شد. امام سجّاد نیز در ضمن روایتی ذکر کردند که حضرت زینب(س) در بعضی از منازل نمازشان را نشسته می‌خواندند از شدّت گرسنگی و ضعف، زیرا ایشان سهم غذای خود را بین اطفال و کودکان تقسیم می‌کردند(۹)

ثواب گریه بر ایشان: امام صادق(ع) فرمودند: «اگر کسی بر مصیبت عمّه‌ام زینب(س) که با برادر شریک بودند گریه کند و تشکیل مجالس ذکر ما بدهد یا بشنود و گریان شود اگر به قدر بال مگس چشمش در این مصیبت تر شود خداوند او را بیامرزد، این است ثواب و اجر گریه‌کنندگان بر مصیبت حضرت زینب(س)(۱۰)

.....
پی نوشتها؛

- ۱- زینب کبری (س)، ص ۴۸.
- ۲- زینب کبری (س)، ص ۵۲.
- ۳- زینب کبری (س)، ص ۵۲.
- ۴- زینب کبری (س)، ص ۵۸.
- ۵- زینب کبری (س)، ص ۷۸.
- ۶- زینب کبری (س)، ص ۷۹.
- ۷- زینب کبری (س)، ص ۸۰.
- ۸- زینب کبری (س)، ص ۸۸.
- ۹- زینب کبری (س)، ص ۹۰.
- ۱۰- زینب کبری (س)، ص ۱۰۴.